

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.
 Észiratók nem adatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden garmond sor díjja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Emlékirat

az 1876-ki XIV-ik t. cz. értelmében rendszeresített járásorvosi és körorvosi intézmény tárgyában.

(Zemplénmegye közigazgatási bizottságához beterjeszti dr. Chyzer Kornél, Zemplénmegye főorvosa.)

Zemplén megye t. közigazgatási bizottsága ülésén szóba hozatván »hogy a körorvosi intézmény a közönségre terhes bár, mégis a célznak meg nem felel, — s hogy ennél fogva vizsgálat tárgyává tétessék, vajjon a körorvosi intézmény jelenlegi állapotában fentartassék-e? s ha fentartandónak találtatnék, a járásorvosi állomások megszüntetése nem volna-e helyes és kívánatos?»

Miután a t. közigazgatási bizottság azon ülésében, a hol ez ügy szóba hozatott, nem voltam jelen, s ennek folytán nem ismerem azon érveket, melyek ezen két intézmény ellen, s különösen a járásorvosi állomások megszüntetésének tárgyában felhozottak: kénytelen vagyok mindkét intézményre vonatkozó nézetemet terjedelmesebben elmondani.

Ez a kérdés, különösen a járásorvosi intézmény szükségességének ügye ez alkalommal nem először fordul meg Zemplénmegye közönsége előtt. Most 11 éve hasonlóan terjedelmesebb emlékirattal kellett a Zemplénmegye szervezési munkálatának kidolgozásával megbízott választmányt meggyőzőn az ügy fontosságáról és a járásorvosi intézmény szükségességéről; minek folytán a választmány javaslatomat egyhangulag elfogadván, a megye közönsége az intézményt nemcsak megtartotta, de a nagyobb terjedelmű járásokba u. m. a homonnaiba és bodrogközibe két-két járásorvost alkalmazott.

S így maradt a megye egészségügyi szervezete az 1877-iki tisztújításig, melynek alkalmával az egészségügyi szervezkedést már az 1876-iki XIV-ik, a közegészségügy rendezéséről szóló törvény szakaszai rendelkezésének értelmében kellett foganatosítani.

TÁRCSA.

A három indián.

— Lenau. —

Bőszült az ég, a vihar tombol, dul. —
 Gyökerestől a vén tölgy kifordul,
 S Niagara zugása eltörpül;
 A hullámot lángoló korbáccsal —
 Izzó villám korbácsolja által,
 Hogy bömbölve, s rontva-bontva gördül.

Sziklaparton három indián van,
 Lesik, mint ég majd a hullám lángban;
 Halálhörgést mint nyög majd az erdő. —
 Agg az egyik fénytelen szemekkel,
 Éve száma talán százra megy fel,
 Gyermekei az a másik kettő. —

Rátekint az agg két gyermekére,
 — Vad szemeit sötét éj fedé be,
 Mint a felhő, mely borong az égen; —
 Majd fénytettek rettenes tüztül,
 Mint a villám a felhőn keresztül. —
 S dörgött a szó ajkáról e képpen:

„Átok a fehérre, átkom rájok!
 — Koldusokként elhagyták hazájok! —
 Melyen jöttek, átok a tengerre,
 És a szélre, mely nekik szolgál!
 Százszor átok viharra, sziklára,
 Mely őket szét nem zúzta, seperte.”

Ez a törvény mai napig s fenáll; a gyakorlati életben tapasztalt hiányossága folytán szükségnek mutatkozó pótlása, megváltoztatása, vagy egyes szakaszainak eltörlése a törvényhozás előtt még csak szóba sem hozatott, s így ezen kérdés felvetését olyannak kell tekintenem, mint a melynek minden oldalról való kimerítő megvitatása utáni megállapodásunk hivatva leend a kormány s esetleg a törvényhozás elé terjesztendő javaslat gyanánt szolgálni, egészségügyi szolgálati rendszerünk törvény útján való megváltoztatására; addig pedig, míg ez bekövetkeznék intézkedéseinknek az 1876-ki XIV. t. cz. keretén belül kell mozogniok.

De lássuk mit rendel e törvény, mely a járásorvosi intézmény mellett még a községi, illetve körorvosi is megteremté, — e két intézmény tárgyában.

Mindenekelőtt elkülöníti a község egészségügyi és orvosrendőri teendőit (140. és 141. §.) a szolgabíró, mint első fokú hatóság teendőitől (154. §.), s kimondván azt, hogy a községi vagy körorvos a községi bírónak és a járásorvos a szolgabírónak egészségügyi tanácsadó közlege, a körorvos teendőit a 145-ik, a járásorvosét pedig a 156-ik szakaszban szabja meg.

Ha e két szakaszban előirt teendőket összehasonlítjuk, azonnal felöltik, hogy a községi vagy körorvosi intézményt tulajdonképpen azért hozta létre a törvény, hogy a nép mindenütt könnyen és olcsón juthasson orvosi segélyhez, ezt rendelvén teendőinek legelső pontjában: »a község, illetőleg a szövetkezett községek szegényeit ingyen, a vagyonosokat pedig a díjazás iránt a községgel előlegesen kötött egyezés szerint orvosolja.«

A községi orvos e szerint első sorban és mindenekfelett az orvosi gyakorlatra utasított községi közeg, a ki azért huzza fixumát, hogy oly helyütt települt le, a hol különben orvos nem volna,

„Nap-nap után tengereken által
 Jó hajójuk nyíl gyorsaságával,
 S partjainkra vérszél fenyegetnek!
 Nem maradt meg a rablótól minksem,
 Gyülemelnél más szívünkben nincsen;
 Jertek halni, gyermekeim, jertek!»

Igy az agg. A fiuk elmetélték,
 Csónakuknak erős kötelékét,
 S a hullámok közepére keltek;
 Eldobták az evezőket ottan,
 S apa, fiu, testvér karfonottan —
 Gyász halaldalt vadul énekeltek. — —

A bősz ég mind szakadatlan dörgött;
 Hullám, villám cikázott köröttök,
 Vész-sirályok vijjogtak, repkedtek,
 És a három indiánt a hullám,
 Zuhataghoz mind közelebb hozván, —
 Mig lenn, mélyen — örök sirba veztek! — —

Tarnóczy T.

Hogyan vergődött „zöld ágra“ Bakator Illés?

(Humoreszok.)

Irta: Farkas Bertalan.

És ha még egyszer úgy kérne is az olvasó, még akkor sem mondhatnám meg, hogy melyik hitfelekezethez tartozott Illés; ur a legjobb barátja előtt sem árulta ezt el — soha. Tessék azért gondolni ahoz, a melyikhez tetszik. Ha pápista volt, hát pápista; ha kálvinista, hát kálvinista;

vagy nagyobb községben a szegények ingyenes gyógyításaért; mert teendőinek a 2. 3. 4. 5. és 7-ik pontjaiban előirt: lelenczek és nyomorékok felügyelete, a himlő oltás, a halottkémlés, életmentés és a községek egészségügyi mozzanatainak figyelemmel való kísérése tulajdonképpen csak a fő első pont folyományai. Teendőinek csakis 6-ik pontja az, mely némileg közös a járásorvos teendőinek k) pontjával t. i. az orvosrendőri vizsgálatok teljesítése. Csakhogy e tekintetben a törvény már forum különböztetéseket tesz s a községi előjárásnak a községi orvos véleménye alapján tett intézkedése a szolgabíróhoz appellálható, a ki felette, szakközege a járásorvos meghallgatása után, határoz.

A járásorvos teendőit tizenhat pontban sorolja fel a törvény, melyek többnyire hatósági intézkedések végrehajtására, részint pedig a körorvosi teendők felügyeletére vonatkoznak, s rendeli azt is, hogy oly községekben, melyek bármi oknál fogva körbe nem oszthatók be, a községi orvos teendőit is végzi; míg arról sehol sincs említés, hogy a körorvos a járásorvos teendőit is teljesíthetné.

Ilyen közegészségügyi törvényünknek az egészségügyi szolgálat alsóbb ágaira vonatkozó része theoriában, mely fejlettebb közigazgatási s konsolidáltabb vagyoni viszonyokat feltételez, mint a miénk a mieink. És sajnos, hogy törvényhozásunk a legéletbevégozóbb institutióknál is ritkán számol viszonyainkkal.

Igy nem számolt akkor sem s ugyanazon mértékkel mért a nagy községekkel bíró vagyonos és értelmesebb alföldnek, mint a rendkívül szegény s épen azért szellemileg is hátra maradt felföldnek, midőn a községi, illetőleg körorvosi intézményt a felföld minden 10000 lakosára rácsatrolta és még hogyan?

A ki csak valaha is érintkezett a felvidék szegény kis községeinek lakóival, kik az orvosi

ha óhitü, hát óhitü. Csak annyit mondhatunk egész praecizitással, hogy nem az Aron nemzetiségéből való volt; ezt már abból is lehetett következtetni, mert ha valami »nem szeretem« eset adta elő magát s Illés barátunk ajkáról rimaszombati kenyér nagyságu sóhajtások eredtek utnak, sóhajtásai ebben az irgalmas felkiáltásban olvadtak össze mindannyiszor: »En Uram, én Krisztusom!»

Ha a beszélyírók általánosán bevett szokását akarnám követni: Illés urat be is kellene mutatnom — tetőtül talpig. De minek?... Még meg találna érette haragudni, hogy afféle »jó madárna k« nézem, a kiról nemcsak azt szokták bevezetni a »fekete könyvbe«, hogy: termete zömök, szemei feketék, haja gesztenyeszin, orra horgas, szája széles; de még a fogait is számba veszik.

Nem szándékozván tehát Illés urról formális photographiát adni: csak annyit jegyzek meg, hogy nem közönséges halandó volt, a kin negyven tavasz és ugyanannyi tél keresztülvonulásának nyomai éppenséggel nem látszottak meg; arca piros-pozsgas kinézésü, ugyannyira, hogy ha véletlenül a kertbe vetődött Illés ur, két kerek czifferblattját könnyen összetéveszthette az ember a basa-rózsával és ez a piros-pozsgás arcz véghetetlenül jól állott ahhoz a szép simára lekefált, reggelenként jóféle libaszírral kifényesített rozsdaszínü hajzathoz, a mely minden hizelgés nélkül mondva, nem közönséges belértékü koponyának volt a téli bundája, nem kevésbé növelték azonban a szimmetrikus ékesseget Illés ur arczán a túske bajusz, meg aztán

Mai számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

segély szükségét nem érzik s kikre azt a hatóságnak csak rá kell erőszakolnia, tudja, hogy a körorvosi teendők első pontjában említett községenkénti külön egyezés az orvoslás díjazására nézve valóságos lehetetlenség. Ilyesmit törvénybe ígteni csak ott lehet, hol a nép igényeit és viszonyait tekintetbe nem veszik. Hiszen ha felvidéki törvényhatóságaink, melyek a törvény intenciójának megfelelően igyekeztek, ezen az alapon akarták volna a rendszeresített körorvosi állomásokat betölteni, még mai napig sem lett volna egyetlen körorvosunk. Nem maradt tehát egyéb hátra, minthogy a körorvosoknak nemcsak rendszeresített fizetését szabta meg a törvényhatóság (144 §.), de megszabta rendelési és látogatási díjait is, és pedig mi nálunk 20 és 30 krtban, tehát oly összegekben, melyek a mai korban, hol egy menetelért a hordár is többet kap, nem igen felelnek meg az önfeláldozással járó szellemi munka méltóságának és testi fáradság mértékének.

Az indok, mely törvényhatóságunkat erre vezette, igen nemes volt, mert a látogatási összegeket azért szabta ily kevésre, hogy ezáltal szoktassa a népet az orvosi segély igénybe vételére. Csakhogy ez az ingyenes segélyt is ritkán veszi igénybe, s ennél fogva az orvos rendszeresített fizetésének a községre eső járulékát is felesleges tehernek és zsarolásnak tekinti, s a körorvosi intézményt már csak ezért is utálja.

S mi lett mindezen doctrinár, nem a nép életéből és szükségleteiből merített intézmény ily módoni életbeléptetésének következménye?

Az: hogy városokban vagyis oly helyeken, hol a meglevő szükségletnél fogva régebben is voltak orvosok és pedig többnyire nagyobb számmal, a 400 frtnyi fixumra mindenütt akadt pályázó; s ilyen helyütt ez állomások mindenütt belettek töltve, mert az illetők igen helyesen úgy számítottak, hogy a vagyonosabb osztály, melyből eddig is éltek, ugyanis megfogja adni a szokott honoráriumot, s rangján alulnak fogja tartani orvosát 30 krjával fizetni; a nép pedig, mely a megszokott taxához tartaná magát, az orvost úgy sem fogja haborgatni.

Mig oly helyekre, melyek városoktól távolabb fekszenek s a hol ha nem is a nép, de az ott lakó csekély értelmiség nagy hiányát érzi a közeli orvosi segélynek, ritkán akadt pályázó s ha el is foglalta az állomást, azt csakhamar odahagyta.

S ezekből kifolyólag kaptunk körorvosokat többnyire ott, a hol a járásorvosok mellett reájok alig volt szükség s a hol fizetésök terhe a különben is nagyon sok oldalról sanyargatott népre, ennek haszna nélkül nehezedik, — s nem bírnak körorvosokkal ott, a hol azok valóban szükségesek volnának.

S hol van itt a méltányosság, hogy mig a

a békés otthonokban egyforma ütemekben pisálkoló szürke szemek. Már csak a termet volna hátra. Arról meg elég annyit mondanunk, hogy az egyiptomi hét szük esztendőhöz nem lehetett volna róla mintát venni: tisztességes terjedelmű, hogy ne mondjuk: poczakos volt

Nos, teringettél! akarva, nem akarva: bemutatam Bakator urat. Bizisten magam se tehetek róla. Minek áldotta meg az egek ura ilyen szembetűnő testalkattal.

Vala pedig ő szélessége három hosszú évek során díjtalan, történetünk idejében azonban már egy forint napi gage-val honorált diurnista s dolgozott vala báranyszelid természetéből önként következő beláthatatlan, megérthetetlen és megfoghatatlan odaadással naponként nyolcz, mond: nyolcz kemény órát dr. Izzági ügyvéd ur irodájában, rakva a szép kaligrafikus betűket egymásnak békés szomszédságába, eresztgetve pipájának orrcsiklandozó, szemvakító barnás színű bodorfüstjeit, békésen túrva a principális ur napi renden levő dorgatoriumát s elkészülve arra, hogy hűséges munkálkodása »arany érrel« is végződhetik.

Jah! édes, jólétben uszkáló, boldog olvasó, könnyű neked mindezen szánakozólag mosolyognod. De légy kegyes csak meggondolni, hogy nem mindenkinek szolgál a szerencse, ha még annyi esze van is, mint Bakator urnak; némelyik mesterlegény istenuntáig csak legény marad, hiába van kétszer annyi tudománya, mint a mesterének. Meg aztán azt is légy kegyes meggondolni, hogy ha élni akar az ember, akkor mindenkifölött való a — kötelességérzet. Flát bizony Bakatorunk nem is feledkezett meg arról egy percze se. Csakis ezért állta ki oly hosszú időn át Izzági ügyvédnél.

megye lakosságának egy része egészen ment a körorvosi fizetés terhétől, a másikra az érezhetőleg nehezedik? mert arra nem tudok esetet, hogy körorvos hiányában a körorvosi fizetés járási kórházra behajtatott volna.

Egyes megyék mások példáján okulva úgy segitettek ez impracticus dolgon, hogy oly fizetéseket szabtak a körorvosoknak, miszerint azokra senki se pályázott; s így megmaradtak a régi állapotban az állam által javadalmazott járásorvosok mellett.

Mert habár tizenhat pontban is jelöli meg az idézett törvény a járásorvos teendőit, legtöbb helyütt tényleg ők mégis csak azok, a kiknek hajdan alkalmaztattak, t. i. első sorban csekély 400 frtnyi fixummal a járás közönsége számára megszerzett gyakorló orvosok; mert ha mind azt mit a törvény rendel, oly mértékben akarnak végrehajtani, a mint azt tulajdonképen kellene, úgy reggeltől estig górcsóval s vegyi készülékekkel, — melyeknek beszerzéséhez alapuk sincs, — kellene foglalkozkodniok s a még esetleg fenmaradó idejüket szekeren kellene tölteniök, még rendes egészségi körülmények között is. Hát még járvány alkalmával! Errőlkar szólanom is. Azt ugyanis tudja mindenki, hogy csak egy két havi jelentékenyebb járvány alatt, élete kockázatásával meg szolgálja a járásorvos több évi fizetését is; mert legyünk méltányosak és ne tekintsük ezen csekély 400—500 frtnyi javadalmazást oly tulságosnak akkor, midőn három állatorvosunk 600 frtjával van fizetve, s még ezek közül is az egyik, — kinek hivatalról leköszönését az egész megye fájlalja, — önként megvált állásától: s midőn megyénk állami állatorvosa nyugdíj képes és biztosított állami közeg léte, kapitányi rangjával nagyobb javadalmazással bír, mint legtöbb megye ember egészségügyét vezető főorvosa.

Ily anomáliák, melyeknek széles e világon nincs párjok, megtermik azután az elkeseredés gyümölcsét az emberi egészségügyet nyomorba szolgáló alantas közegek szívében, s kioltják belőle nemcsak a tudomány iránti magasztos érdeklődést és a humanizmus érzetét, mely eddig az orvosokat kiválóan jellemzé, de még sokszor a hazafiságot is.

De lett még egy másik furcsa következménye is a körorvosi intézményt a népre octroyáló doctrinár intézkedésnek, mely már igen szomorú szinten tünteti elő viszonyainkat, t. i. hogy intézkedni kellett a kormányának azon eshetőségekre, — a melyek az országban már ismétlődnek, — hogy mi történjék akkor, mikor a nép képviselők vonakodnak a körorvos választásában részt venni; mely esetben a szolgabíró kandidál és az alispán kinevezi az orvost az orvossal birni és azt fizetni nem akaró kör számára.

De meg aztán mit mondott volna otthon az a szende szőke kis leány: az a sugár szép Milike, a kire ha rá gondolt Illésünk, olyan kacskaringós betűket fostott a papirosra, hogy maga is nagyokat bámult kaligrafiai művészete felett!... Hiszen az a kis Mili, tán rá sem hederítene, ha nem tudná, hogy a derék Bakator lelkiismeretesen meg szolgálja azt a kenyeret, a mitől tagjai amaz ideális gömbölyűséget kapják! ha nem tudná, hogy Bakatorunk nem olyan hányó-vető ember, a ki csak ingyen élőködjek az Izzági ur nyakán!...

Szentül hitte Illés barátunk, hogy Miliki minderről meg van győződve s azt is szentül hitte, hogy nincs a világon olyan nő, a ki egy érdemekben gazdag férjüért (még ha negyven éves is az) hevülni ne tudjon, azért is a szép Milikét úgy titokban már régen magának szánta. Egyetmást elejtett a kis leány mamája előtt is; — de tudja az isten! még idáig sohsem mert határozottan föllépni. Pedig...

De ne vágjuk utját a dolgok kellő sorjának, rendjének.

Elég az hozzá, hogy Bakator az nap, a midőn megismerkedünk vele, a mint látta, hogy a nagy fali óra fertály mutatója a tizenkettes számmal kezd kokettirozni, az óra mutató pedig a hatosán foglalja el az ő álláspontját s ekként meggyőződött arról, hogy ha az időjárásban valami baleset nem fordul elő, semmi sem bizonyosabb mint az, hogy pár percz mulva 5 óra lesz a mi egy napdíjasra nézve a megváltás órája: ekkor az ő pennájának fogyatékon levő tartalmát kifreccskendezte az előtte nyújtózkodó nagy tölgyfa asztal e czélra kibéccszett egyik lábához, aztán a gyilkos eszközt ugyancsak az asztallábon fityegő rongyba megtörölgetve, annak

Ily rendszer sokáig fenn nem állhat — s én ma is merem kimondani, a mit 11 évvel ezelőtt írott emlékiratomban megjósoltam, — hogy kivihetetlen, s megvagyok győződve, hogyha ez intézményt más alapra nem fektetik, vagyis nem teszik államivá, hogy a közvetlen teher a nép vállairól levétesse, előbb-utóbb önmagától meg fog szünni; mintmegszűnt az erélyesebb absolut korszak által inagurált hason intézmény is s kénytelenek leszünk az állam által fizetett járásorvosok alkalmazását továbbra is fentartani.

De hát miért is akarnók az állam által közegészségügyi czélokra adott ezen dotatit magunktól elutasítani s feltéve, hogy a megye közönsége feleslegesnek mondaná ki a járásorvosi intézményt: ki fogja akkor a szegényebb gyakorlatot és a hivatalos tisztet teljesíteni oly körökben, a melyeknek körorvosuk nincsen? mert a szomszéd kör jogosan felszólalhat az ellen, hogy az ő saját külön adójával fizetett orvosa saját körén kívül alkalmaztassék.

Ki fog akkor például a czékei, agárdi, girinci, sztropkói, málczai, dobriai körbe vagy Erdőbényére díjtalanul menni orvosrendőri ügyek végzésére? Ki fog a kivihetetlen törvény ellenére most már két körből csoportosított 16500 lelket számláló szinni körben 700 frtnyi évi fixum mellett is orvosként megmaradni, a honnan nemcsak a sztaksini körorvos igyekezett menekülni, de a két rendesen javadalmazott járásorvos is egymásután köszönt le, ha a kormány nem fogja kivételesen megengedni, hogy az egész járásorvosi fizetést is ugyanezen körorvosnak adjuk?

Egy oly járásban, melyben daczára a törvény világos rendeletének 23000 lakos okleveles szülész nő nélkül van, a járási szülész nő megszüntetése óta, mert többszöri kísérlet után is a legszerűsebb igényü bába sem képes ott mindennapi kenyerét megkeresni.

Ki fogja a működő nagymihályi és maholnap megnyitandó homonnai járási kórházat vezetni? Ki fogja betegsége vagy más akadályoztatása esetén a megyei főorvost helyettesíteni?

Vagy óhajtaná-e valaki a szegény sztropkói járásban, a homámég eddig körorvos nem akadt, a járásorvosi állás megszüntetése által ezen egész járást egyetlen orvosától megfosztani? vagy pedig levén az államról a járásorvosi javadalmazás terhét, azt a terhei elől Amerikába menekülő lakosság nyakára róvni?

S mit nyerne a megye közönsége a járásorvosi intézmény megszüntetése által?

Ha sikerülne is ennek eltörlésére a kormányt reá birni, töröltetni fog egyszerűen a megye évi javadalmazásából a járásorvosok fizetése, melyet a kormányának a megyék új háztartását szabályzó törvényjavaslata, tekintettel a törvényben reájok

rendje és módja szerint nyugalomba helyezte. Azután a fogasról felöltöjtét és kalapját véve, még egypárszor fel s alá sétált a szobában (persze nádbotja már ekkor hóna alól kandikált ki), mely kommczió azért volt elkerülhetlen, hogy e közben sok jó és rossz időket látott szarvasbőr keztyűjét kezeire felhuzhassa.

A mint így elkészülődött, egy »jó éjszaka« mondott a szintén káskálódó tisztársaknak s módosan meghajta magát a principális ur előtt, az ő Milikéjére gondolt s csöndes léptekkel indult tizenöt év óta megszokott útján — hazafelé.

II.

Bakator ur az özvegy Andalgósné asszony házában lakott a Pozdorjás utcában. Réges régóta mindig egy és ugyanazon helyen. A házbért pontosan fizette az utolsó krajczárig; a hónap elsején déli tizenkét órakor rendesen leszámlolta azt a koszt pénzzel együtt özvegy Andalgósné asszony asztalára. Még az irigységnek sem lehetett volna kifogása, olyan akkurátus ember ellen, mint a minő Illés ur volt.

A koszt és a kvártélypénz husz pengő forintból állott, a melyért özvegy Andalgósné asszony a Bakator ur fehérneműinek tisztántartásáról is tartozott gondoskodni (különösen megkivántatván, hogy a kravátlík szép fehérre mosva, keményre vasaltassanak, mert Illés ur úgy szerette, ha gallérja peczkesen emelkedik füiei irányában) s a kiszolgáltatba még a cipő-tisztítás is beleszámlított, erősen kiköttetvén, hogy erre hasonlóan nagy gond fordítottassék, miután Bakator ur mód nélkül szerette, ha cipői tükör módra glanc-e-olnak.

No de meg is lehetett mindezt tenni — husz pengő forintért.

rótt kötelezet
általános tak
va, méltány
s mi, ha a n
nem fogjuk
még nagyob
fizetéseit en

Fenteb
orvosi viszor
nében fenáll
megadóztatá
eredetét, ho
autonomiáját
belátása sze
részben kiv
veteli; tová
terhét közve
zójét érte
hogy a nép
szoktatta vo
attól. Pedig
elérése, ha
szabad rend
s az állam
felét sem k
szedett adó
orvosi állo
tatkozott s
kerületek o
latra és jöv
nagyobb fi
oly helyeke
hatnak; s
koston felü
tására.

De n
közigazgata
teremtenei
érzik, s a
esetben a k
hivatalnál
való tulterl
zanak a ve
Ilyen
győződés
t. cz. me
s osztottál
a gyakorla
kaptára r
ismerik.

De r
győződve,
sürgető k
kedtünk
rendszeres

De
együttal r

A k
afféle futl
az özveg
szépen fe
megerősö
halmái ki
ugy min
Bakator
testi bája
tartsanak
erős kra
csakhogy
regények
lelke mü
Özv
gyöngéd
te s nem
az Urből
Bakator

—
dolta gy
megbecs
nem oly
inkább k
dogitson
gény is,
szony m
háza vo
vább go
olyan eg
ezer fori
összehúz
nekem i
de nem
An
hogy u

felhívta a kapitányságot: hogy mindazon óvintézkedéseket haladéktalanul tésse meg, melyeket e tekintetben a közegészségügyre vonatkozó törvény szigorúan elő szab. E felhívásra mi azt mondjuk: hogy derék dolog s a városi orvosnak dicséretes kötelességérzetére vall, de mérget merünk rávenni, hogy az óvintézkedésekből egy betű sem lesz fogyanosítva. Száz és egy okot tudnánk felhozni ez állításunk mellett. Mikor egy város képviselő-testülete évek hosszú során megtűri azt, hogy lakosai trágyalével inficiált vizet igyanak, akkor neveltség még arra gondolni, is, hogy holmi minuciozus s hatásaiban csak is közvetve nyilatkozó intézkedések fogyanosítására egy szalmaszálal keresztbe tegyen. Jobb erről nem is beszélni.

(Az eszéki vasuti) szerencsétlenségnek az elveszett huszárak között meggyénkből is lettek áldozatai; nevezetesen: Belezik János, Balla Antal, Szalai István, Osnički János (ez utólsó Nagymihályba való) zempléni illetőségűek voltak. A sebült katonák közt pedig Zemplénből; Perjés József cigándi és Kerekes György b. szerdahelyi származásuk találtattak, a kik azonban nem nagy sérüléseket szenvedtek.

(A s.-a.-ujhelyi.) erdősegekben a folyó év nyarán négy szökött katona tartózkodott, a kik közül egyet a héten sikerült elfogni s illetékes hatóságához kísértetni.

(Sokszor szót) emeltünk már a miatt, hogy a csatagoló ebek megtűretnek az utcákon; pedig nem egy eset igazolja, hogy nemcsak a kóbor, de még a házi ebek is — ha azok kötve nem tartatnak, igen gyakran szerencsétlenséget idéznek elő. Közélebb is egy féken nem tartott hamis eb, oly érzékenyen megmart egy r.-bányáskai illetőségű kis leányt, hogy felgyógyulására 25-30 nap kell. Felhívjuk a rendőrség figyelmét a hason esetek elkerülése iránti intézkedésre.

(A folyó hó 26-iki) éjjeli nagy eső folytán létrejött áradás a Ronyva völgyében volt boglyaszénak nagy részét elsodorta.

(A szoda-víz roszasága) ellen lapunk mult számában felszólaltunk. Ennek alapján a kapitányi hivatal megvizsgáltatta a szikvíz készítéséhez szükséges eszközöket, melyek lehetőleg rendben találtak. De hát mink tulajdonképen arról panaszkodtunk: hogy az üvegek szerkezetei nagyobb részben el vannak romolva; szelelnék mindenfelől, mint a rozsduda s ekkép tartalmukat félig sem adják ki, miután a szénsav belőlük könnyen elillan. A gyárosok ez ellenében azzal védekeznek, hogy az üvegek szerkezete a vendéglőkben romlik meg, a hol azokat nem eléggé gondozzák. Ez mind igaz lehet, de hát a fogyasztóra éppen nem tartozik, hanem igen is a gyárosoknak kötelességük az üvegeket megvizsgálni, mielőtt azokat megtöltenék. Hanem ezt az illetők éppen nem teszik, ellenkezőleg — mint tudomásunkkal van, az üvegekben maradt romlott vízhez, a hiányzó részt szépecskén hozzátöltik s újra forgalomba bocsátják. Ez ellen aligha segít a hatóság figyelmztetése a vendéglősökhöz, melyszerint az üvegeket hiánytalanul adják vissza a gyárosnak, de igen is segítene az, ha a vendéglősök a romlott szerkezetű üvegeket visszartartanak s egyuttal be jelentenék a hatóságnak, aki aztán az illetőknek szigorú kötelességévé tenné azok kijavítását

(Rosz időjárás.) Réges-régóta bizonyos félelemmel néz a gazda, — különösen a szállós-gazda-közönség az izraelita u. n. »Kucskás« ünnepek elé! Ez idén is bebizonyult, hogy azok többnyire tartós esőzéssel járnak. A mult hét »Hegyaljánkon« is csaknem szakadatlan esőzés mellett folyt le; a füstölgő hegyek aggodalommal töltötték el a gazdákat lelket; mindenki a közelmúltbani szüretnek szomorú képét látta maga előtt elvonulni s nem is volt bizalma másra gondolni, mint hogy az ideai szüret is hasonló lesz az előbbi évek

szüreteihez. Pedig az időjárás szeptember első két harmadában a lehető legkedvezőbb volt; a szálló szépen kifejtett s mindenki kitűnő minőségű bort remelt. Pénteken délután azonban ismét felvidult a természet s a nap jótékonyan szórta szét meleg sugarait, mintegy új reményt adva az aggodók szívébe. Ha az idő megváltozik: akkor még a künn levő ültetvényekben sem lesz nagy kár. Bizony-bílvő ültetvényekben sem lesz nagy kár. — áldás! — zony rá is farne a föld népére az — áldás!

(Halálozás.) Szemes Károly, városi alkapi tányt és családját súlyos vesztés érte; neje a gondos jó házi asszony és anya hosszas betegeskedés után f. h. 27-én elhunyt. Temetésén a városi előjáróság testületileg jelent meg s a polgárság is szép számmal volt képviselve. A kiadott gyászjelentés így szól: Szemes Károly, városi alkaptány s gyermekei: Kálmán, Julia, Péter és Károly; továbbá Szemes Ferencz — megszorodott szívvel jelenik szeretett neje, édes anyjok, illetőleg sógorinje Szemes Károlyné szül. Palotay Juliánnának hosszas betegeskedés után, 54 éves korában, folyó hó 27-én déli 12 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 29-én d. u. 3 órakor fognak a rom kath. egyház szertartásai színt örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke a feledhetlen nő s szerető édes anyá poraira!

(A czekei körorvosi) állomás, mely jó ideje betöltetlenül van, legközelebb — oly engedménynyel, hogy a megválasztott orvos S.-a.-Ujhelyben lakhatik — újra be fog tölteni.

(A sárospataki) gőz-hengermalom első árjegyzékét lapunk mai száma hozza. A vállalkozó szellemű tulajdonos, Bogvay Zsigmond idáig is mindent elkövetett: hogy malmaszatával e nagyvidék közönségének igényeit teljesen kielégíthesse, mármint tehát azon a sor, hogy a buzó gőztörést bizalma és kitartó pártfogásával támogassa. Ezuttal tudomására hozzuk a közönségnek: miszerint az ugynevezett kis pítlén ezután csak gabonát lehet pítlélni, mert a buza liszt készítményekkel sem a közönség sem maga a gőzmalom tulajdonos nem volt megelégedve; ugyan azért jövőre a buza a »mümalom« ban lesz feldolgozva, hol bár a munkadíj 5% kal drágább de a liszt készítmény 50% al szebb és jobb a munkadíjhoz képest. — A »csere-üzlet« mint eddig, ugy ezután is a legelőnyösebb feltételek mellett eszközöltetik.

(A »Képes Családi Lapok« f. évi októberben az ötödik évfolyamába lépett. Beküldetett hozzánk az új évfolyam 1-ső száma, melyből azt a megjözdést szereztük, hogy a kiadó s a szerkesztőség valvetetlen igyekeznek jó, a várakozást minden tekintetben kielégítő szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő képes heti lapot adni. Nem csoda, hogy e lap tizezer előfizetővel dicsekedhetik, mert kiállítás és tartalom egyaránt ajánlatossá teszik azt. Mint már más alkalommal megjegyeztük, a »Képes Családi lapok« aak ingyenes mellékletei is vannak; és pedig egyik a »Nővilág« című divatlap, (számtalan képpel.) mely a hazai hölgyközönség igényeit minden tekintetben kielégíti s a szintén nagy buzgalommal szerkesztett »Gazdasági és háztartási« lap, mely címének tökéletesen meg felel. Az új évfolyamból ugy látszik, hogy a szerkesztőség s a kiadó áldozatkészsége nagy figyelmet fordítanak az eredetiségre s így kizárólagos magyar irodalom fejlesztésére. Ingyenes regénymelléklete nem holmi külföldi selejtes mű átültetése, de a magvas tollu írónk b. Horváth Miklós műve; a regény címe: »A mételey hintők«; a beküldött első ívből is látjuk, hogy az pompás társadalmi korrajz a jelen időből. Az 1-ső szám tartalma különben beszélhet helyettünk magáról a lap belbecséről. Ime a főbb cikkek: »Egy kis tévedés« a ragyogó tollu Balázs Sándor elbeszélése; — »Az új Endymion« Komócsi József, az aktív magyar poéták legjeltebbikének megkapó szép költeménye: — »Ferde

fogalmak« cím alatt b. Horváth Miklós értekez az irodalom nemzeties irányáról; — »Ábrándosan« cím alatt Dengi János tollából közöl egy kis joujou nevű novelletet; — ezt követi kitűnő fordítónknak. Milesz Bélának egy fordítása (»Herczeg mint lakatos legény«), — majd Philantrop kedélyeskedik »A papirkosárból« című csevegésben s árul el egymást »a szerkesztőség titkaiból«; — »A lant a lant...« cím alatt Csiklay Lajos irt e számban hangulatteljes költeményt; Incze Jenő a multak szorgalma: buvára »A fázán vagy pályafogadás« cím alatt egy középkori szokást ismerteti; — »Halvány ifju« a hét történetét írja meg, valóban kedves modorban. Van aztán a lapban sok apró közlemény, ajdonságok, talányok stb. gazdag rovata; a »társalgóban« a kérdések, feleletek, ajántatok, stb. egész raja. (E rovatot igazán megbecsülhetik az előfizetők, mert mindenben felvilágosítást nyerne ott, sőt a mi páratlan: ingyen hirdethetnek is). A képek igen szépek. Ezek közül ki emeljük a következőket: A »czigány-kovács« (Feszty Árpád eredeti rajza után, melyet csak e lapnak készített); »az első látogatás« (pompás genre-kép); — »találkozás az erdőben« — (Greguss Imre eredeti. a »K. Cs. Lapok« számára készített műve); — s négy kép Egyiptomból: mind olyanok, melyek az ottani világeseményeket képezik, A A jövő számmal küldetik szét Jászay Mari asszony a kitűnő tragikai művésznő színnyomatu arcsképe mint ingyen jutalomkép minden előfizetőnek. A lap előfizetési ára egész évre 6, félévre 3, negyedévre 1 frt 50 kr. lévén, elismerésünket bizvást kifejezhetjük ugy a lelkes kiadó (Mehner Vilmos, Budapest, papnövelde utca 8. szám), mint a szerkesztő (Komócsy Lajos) iránt.

I. szám.
Az
»Első sárospataki gőz-hengermalom«
Készítményeinek
árjegyzéke,
»a malomnál«
100 kg. ára elegysuly tiszta suly helyett, ingyen szákkal, készpénzfizetés mellett, kötelezettség nélkül.
Nagyobb mennyiségű vételnél százalék.

Buzakészítmények.	Szám	100 kg.		Zsakonként	
		frt	kr.	frt	kr.
Asztali dara nagyszemű	A	24	—	6	—
» aprószemű	B	24	—	6	—
Királyliszt	0	—	—	—	—
Lángliszt	1	23	—	17	25
Monthliszt	2	22	—	16	50
Zsemlyeliszt különös	3	20	—	15	—
Zsemlyeliszt	4	19	—	14	25
Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	5	18	—	13	50
» 2-od »	6	17	—	12	75
Barna » 1-ső »	7	16	—	12	—
» 2-od »	8	15	—	11	25
» 3-ad »	9	12	—	9	—
Korpa	10	4	30	2	30
Malompor	10	3	60	2	70

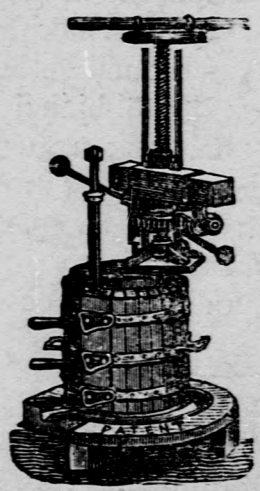

Rozskészítmények.	I	II	III
Kenyérliszt finom	14	—	10
» közép	13	—	9
» barna	10	—	7
Rozskorpa zsák nélkül	4	60	2

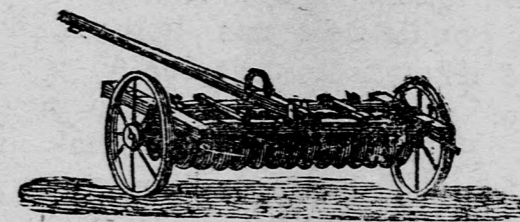

Sima örlemények.	I	II	III
Buzaliszt zsák nélkül	10	—	—
Kétszeres	8	50	—
Rozsliszt	7	—	—
Árpálszt	6	—	—

Zsáksúly:
Asztali daránál 25 kg., finom lisztnél 75 kg., korpanál 50 kg.
Mindennemű liszt kicsinyben is kapható.
Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORUTH ELEMEÉR.
Főmunkatárs: FAREAS BERTALAN.

Általános sorbavető gépeket.
Sorbavető gépeket könnyű szerkezettel.
Szórvavető gépeket.
Rögtörő és gyűrűs hengereket.
Porhanyító-ekéket és lókapákat.
Ekéket és boronákat.
Borsajtókat és szőlőzúzókat.
Szecska- és répavágókat sat. ajánl

FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán és a Csermelyvölgyben Kassa mellett.
Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban.
Árjegyzéket és kimerítő képes jegyzéket kívánatra bérmentve küldünk.
Bizományi raktár

Kornstein Ignác S.-a.-Ujhely.

T.K. 4621. és
1882.
A
A s.-a.-
ság részéről
tónak id. Szü
tási ügyében
Veres János k
árverési feltéte
Ignác részére
márczius 29. n
rehajtási, vala
részi kérvényi
300 frt tőke e
költségeinek
1. sorsz. alatt
bála tulajdon
tartására hatá
előtti 9 órája
Míról
1) hog
2) hog
verési határn
3) hog
10% -át vagy
papírban bán
4) vev
dig az első
15 nap alatt
rom hó alatt
hó alatt min
számítandó
intézendő ké
vény mellett
lefizetni;
5) hog
idejüleg meg
ezen kir. tör
helmezi kir
gánál megte
Kelt
hatóságnak

TK. 4530.
1882.
A s.
ság részéről
szövetkezett
Zsuzsanna
végrehajtató
1881. évi j
67 kr. per
valamint a
geknek kie
391. számú
illető 400 h
i. számú h
det a tago
frt a becsü
hat aridőül
9 órája S.
Míról
1) B
2) B
árverési ha
3) B
10% -át va
dekképes
letenni;
4) B
pedig az e
számítandó
naptól szá
naptól szá
után az ár
ezen kir.
ten szerke
adó- mint
5) B
idejüleg m
ezen kir.
Patak köz
K
hatóságnak
Szo
kir. tisz

TK. 439
A
ság részé
tatónak
végrehajt
tató rész
évi januá
végrehajt
krban fel
árverés
Kassai H
alatti 11
megtartá
napján
küzvetet
M
1
2
árverési
3
10% -át
papírban
4

Árverési hirdetés.

A homonnai kir. járásbírósa mint tkv. hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Jakubovits Berko klenovai lakos végrehajtónak Rozenbluth Berko és Rozenbluth Mór jalovai lakos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 163 forint tőke követelések s ettől és pedig 15 frt után 1876 novemberhő 11-től és 130 frt után 1876 év április hó 11-től járó 6% kamatoknak 24 frt 70 kr. perbeli 37 frt 39 kr. végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 7 frt 32 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a jalovai 4-ik számú tjkönyvben A I 1—40 és 42—51 sor szám alatt foglalt 1/4 úrbéri bel és kültelekből Rozenbluth Berkot felerészben illető

s 110 frtra becsült jutalékra és a jalovai 5-ik számú tjkönyvben A I 1—38 sor szám alatt foglalt, Rozenbluth Móríczt tulajdonul felvett 1/4 volt úrbéri bel és kültelekből álló s 300 frtra becsült ingatlanra elrendeltetvén annak megtartására határozottul 1882. évi november hó 20-ik napjának délutáni 10 órája Jalova község házához kiütetik.

Miről is az érkelettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a jalovai 4-ik számú tjkönyvi jutalékra 110 frt, a jalovai 5-ik számú tjkönyvi ingatlanra pedig 300 frt;
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;
- 3) hogy árverelni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 11 illetve 30 frtot készpénzben vagy ovadékpapirban bánatpénzkepen a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és

pedig az első 1/3-részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó egy hó alatt, a második 1/3-részt ugyan azon naptól számítandó két hó alatt, a harmadik és utolsó 1/3-részt, melybe a bánatpénz is be fog számíttatni ugyan azon naptól három hó alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírósa mint tkvi hatósághoz intézendő két példányban és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a homonnai kir. adó mint letét hivatalnál lefzetni;

5) hogy jelen árverési hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság tkvi hivatalnál valamint Jalova község elől. járásánál megtekinthetők.

Kelt a homonnai kir. bíróság mint tkv. hatóságnál 1882. szeptember hó 9-ik napján.

Szilágyi Béla
kir. aljbíró.

Előfizetési felhívás

KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: Komócsy Lajos.

A „Képes Családi Lapok“ f. évi október hó 1-én kezdődik, hogy a közkeveltségnek örvendő lapról. A „Képes Családi Lapok“ három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes színes borítékban. — Minden szám sok művészi kiviteli képet hoz. A főlapban vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidebb regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreskek; eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészet körében felemelő min-csarnokot folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznit, művészeit ismerje

den mozzanat. — Minden számban egy ivnyi külön regény-melléklet könyv-alakban. Havonként „Nővilág“ című divatlap számtalan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap“ is jár ingyenes mellékletképp. — A boríték telve a komoly s tréfás talányok minden fajával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánlatok“ részére a társalgó csarnok. — Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddigél megjelentek: Prielle Cornelia, Felekine Munkácsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szigeti József legutóbb Jászay Mari asszon pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképek a hazai közönség művésznit, művészeit ismerje

számban egy ivnyi külön regény-melléklet könyv-alakban. Havonként „Nővilág“ című divatlap számtalan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap“ is jár ingyenes mellékletképp. — A boríték telve a komoly s tréfás talányok minden fajával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánlatok“ részére a társalgó csarnok. — Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddigél megjelentek: Prielle Cornelia, Felekine Munkácsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szigeti József legutóbb Jászay Mari asszon pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképek a hazai közönség művésznit, művészeit ismerje

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletképp „A MÉTELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

Mutatványszámot a kiadó-hivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

Mehner Vilmos kiadóhivatala: Budapest papnövelde-utca 8. szám alatt.

A közkeveltségű.

krakói cserépkályhákból

ez idén is a legnagyobb választásra berendezett

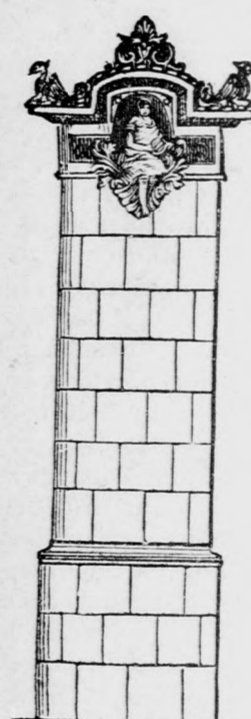
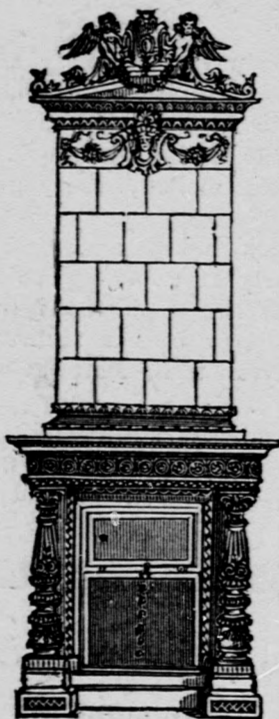
FŐRAKTÁRT

tartván, van szerencsém azokat, a nagyérdemű közönségnek ajánlani.

LINKESCH SAMU ÖZVEGYE vasüzlet Eperjesen.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve.

4—9

Előfizetés

„BUDAPESTI HIRLAP“

czimű fővárosi napilapra.

A „Budapesti Hirlap“ a legolcsóbb s legterjedtebb magyar lapok közé tartozik. Megjelenik mindennap még ünneputáni napokon is 12—16 oldalnyi tartalommal, melyben a politika, a társadalom, irodalom, művészet, a hatósági és gazdasági élet röviden szabatosan és hiteles források alapján tárgyalatik.

Közül a „Budapesti Hirlap“ élénken irt rendes rovatain kívül mindennap két tárczát, állandóan egy egy jeles regényt folytatásokban, számos szórakoztató és ismeretterjesztő cikét; van állandó vidéki rovata, vannak megbízható külföldi levelezői, szóval a „Budapesti Hirlap“, a mellett hogy hazafias hivatásának a fővárosi német újságok kiszorítását a magyar családokból tüzte ki, a versenyt sikerrel veheti föl bármely külföldi vagy hazai lapársával, melyek mindegyikénél még hozzá ősőbb.

A „Budapesti Hirlap“ állandó dolgozó társai a következők, u. m.: Csukási József, szerkesztő, gróf Teleki Sándor ezredes, báró Kaas Ivor, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Kacziány Géza, Berényi László, Rákosi Viktor, Benedek Elek, dr. Volf Vilmos.

A „Budapesti Hirlap“ előfizető ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

Czime: „BUDAPESTI HIRLAP“, Budapest, kalap-utca 16. sz.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap“-ot a hazafias magyar közönség pártfogásába.

Csukási József s. k. Rákosi Jenő s. k.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ kiadó-tulajdonosai.

2—2

ELŐFT
Egész év
Félévre
Negyedé
Bérment
ismert ké
Észirtat
Egyes s
A nyiltér
mondá

az 1876-ki
járásorvo
(Zemplénme
Chyz

Miután
tött szinnai
majd a sz
két orvos
sökből, re
megélni ké
tak, — a
tartott kö
maszszalva
járásnak a
kivül, a tö
helyel; s
gedné me
orvosi tiszt
élvezze, —
sem lesz b
marad.
Erre
23., 47894
eztuttal a
ségének r
— mint a
tézkedést
De
szerint az
más betölt
alakított s
tetnék, ez
megbízasse
kelt rende
azon okna
járásorvos
több teki
ügykörtető
kórörvos
örizni; s
magát kel
állomás a
ujabb vá
Hog
ból láthat
ismételt f

Hogyan

Illés
kenység
Azután b

Már
hangosan
szorult k
az üvega

kiáltott f
Mil
is, de an
sehol ser

Bal
A kedve
mert az
önmagát
éven át
fölnveke
szemei l
mutatott
teni?!